

(هذا الكلام مولوی علیہ الرحمہ کے)

دوران زمان دروگہ کام	بہر از شون نانہ بیداریم
راحتی جسته عینت بار کم	شاد یو صفی ذوق پر خہ خاکم
نانہ ہدیہ فصیح ستانت یادا	تصدقت کیشا بیضی مال آوا
روئے بزرگت سجا آوردن	غریب تواری خطہارت کردن
بلام بنیامیم جسکے گیا نیم	نک یازلی شرط نانہ و زبا نیم
ولم دستوبت میل تو شان	ای تعارفہ جد لام زیادن
خسب من سخی سوہ و یاتوم	سودای ختم و بار ارا کیل تو م
پی تو خاطر م پر نشین و خان	پی تو زندگی چون شاد مارن
درونم دایم جہ ہون کیل تون	سختی تم و شوق ہوا کی میل تون
مہر وقت دیم و ہم شوہ لاکت	بوسہ تو زپاک گرد پا لاکت
آنہ گرد و سو کا مترا نینین	آنہ گرد ہدیہ و شاد ما نینین
وز من استہ ہون دل وردہ	تانت سنگی بار خمان خم کردہ
درون و سودای جہ بہین رش	ہن خاکم و سر سو قائم پی چہ پیش
اشو چہ من نانہ کین دا	مہر درون مدوم و روی این دا
دل نہ گردول بی پرد خاین	دما خم کیج فی دما خاین
سادوین شوق مولای دروین	ویا ہوی و سوز ریاضت کیشان
ہر پاتہ میوزیلی و خیل	چنہ زیا تر ما زوم و ذلیل

سر کرده اصحاب با وفا و صفا یکی بوابه ای یکی بو الوفا
 دشی چی بی له و ضیفان کس محمّی خلق رحمانی نفس
 ثابت و سیار برج تجیدین نشانه امان سمای توحیدین
 سیوری شجر مجدّویه حاصل امانت عالی نقشیه
 بمحبت الین جدوت و اتیوه تدارک بکه زوی بریوه
 آخریات بذكر ام بزرگان نشانه حسن خاتمه مانه

تمت و خاتمه بیت حب الفرمایش حضرت مطرب جبرائیل
 و الا شرف قطب المحققین و زیاده الالکین آدی
 قاسم محمد خالد نقشبندی دامت برکاته پند
 محقر العباد و المذنب العاصی عبد الله الماسی
 در زندگیش شانه ها به شانه ها
 قره قوجه کندی قشربه محبت او کفا
 تاظهر رضیت نرسیده خواهیم برگنده
 برخاتمه مانده در تاریخ و دردم

۱۳۲۸/۱/۲۵

سید محمد علی
 ۱۰